

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista
@tonivall

Molt probablement heu anat a algun restaurant, heu demanat una hamburguesa i us ha sobtat que el pa estigués personalitzat amb un segell de l'establiment. O potser ho heu vist a Instagram o a TikTok. Doncs bé, amb força probabilitat l'establiment deu haver adquirit la planxa per poder fer-ho al Grabador Inglés, l'històric comerç de plaques, segells de goma i tota mena d'estampacions que des de fa dos anys va abandonar el seu tradicional lloc a ronda Universitat 2 i es va traslladar molt a prop, a Gran Via 600. Aquesta especialització tan innovadora i també sorprenent és una de les infinites posades al dia que l'empresa ha experimentat al llarg dels seus més de noranta anys de vida. El trasllat recent a causa d'una realitat gens infreqüent a Barcelona –l'edifici sencer va ser adquirit per un grup hotel·ler– va ser un trasbals, però sortosament la trajectòria del negoci és sòlida, la clientela també i el

•
Van fer les 120.000 plaquetes amb numeració correlativa per ser instal·lades a les localitats del Camp Nou
•

futur sembla prou ben assegurat. Les empreses continuen necessitant elements d'anunciació i cartells personalitzats, plaques de façana i de porta. I els particulars, per molt que sembli una antigalla, continuem tenint bústies a la porteria de casa nostra. I cada una necessita la seva placa corresponent. Tret que et conformis amb enganxar-hi un paper escrit amb bolígraf, esclar.

Parlo amb Rafael Rodés Rosés i amb Rafael Rodés Legler, pare i fill, segona i tercera generació del negoci. La primera, Rafael Rodés Areñas, va ser-ne el fundador l'any 1932. Botiga de rètols i de segells de goma, aquest ha estat el leitmotiv essencial des d'aleshores. Amb els corresponents avenços tècnics i tecnològics fins a arribar al dia d'avui. El fundador havia treballat abans en una esmalteria –abans els rètols estaven esmaltats i avui són precioses peces de col·leccionisme– i es va decidir a posar negoci propi. El Rafael pare recorda amb estima que van obrir alhora que la històrica cerveseria alemanya Heidelberg, de la qual sempre van ser veïns i bons amics. “Si s'acaba el pa, ves al Bar Toledo, que ens en deixaran”, s'hi sentia sovint. I això per

PLAQUES I SEGELLS AL COR DE BARCELONA

FOTOS: PERE TORDERA

què? Doncs perquè els primers anys el negoci era, a mitges, el Grabador Inglés i el Bar Toledo, una interessant concurrència comercial que no va acabar de funcionar del tot i només va durar uns anys. A partir de llavors, la totalitat del comerç va ser del Grabador.

“Vam arribar a tenir fins a vint-i-tres treballadors”, recorda el Rafael. Entre deu i quinze dels treballadors que han passat per la casa van entrar d'aprenents i s'hi han acabat jubilitant. Avui són cinc i conserven un sostenible ritme de feina, però no dubta en la valoració: “Aguantar fins avui és un petit miracle, sobretot tenint en compte les in comptables revolucions que hi ha hagut en el ram del disseny i l'estampació gràfica”. Abans era tot artesanal, els segells de goma es feien a partir de lletres de plom que calia ajuntar una per una. Abans les empreses i indústries era habitual que personalitzessin tota la seva maquinària amb plaquetes que encarregaven a la família Rodés. “Avui les indústries compren a l'estranger la gran majoria de la maquinària que necessiten; això fa que ja no ens encarreguin cap mena de detall personalitzador”, raona el Rafael fill.

•
“Es prega no fumar”, “Alarma!” o “Prohibit aparcar” són exemples de cartells eternament necessaris
•

Algun encàrrec que guardin a la memòria? Ui, n'hi ha molts! Però, per exemple, ja fa molts anys van ser ells els encarregats de fer les 120.000 plaquetes amb numeració correlativa per ser instal·lades a les localitats del Camp Nou. El mateix al vell Sarrià de l'Espanyol. O aquell metge gallec que els va encarregar una placa per gravar el seu nom en totes les seves receptes per als pacients. Tota mena de clients, despatxos professionals, empreses, comerços, particulars. El que abans era un cartell esmaltat avui pot ser metàl·lic –també en són especialistes des dels seus inicis– o bé de metacrilat. O les matrícules! Molts necessiten renovar-la perquè se'ls ha fet malbé o, fins i tot, els l'han robada. O els directoris de noms i empreses que hi ha a les porteries de molts edificis. També poden encarregar-se'n ells. Ja fa anys que tenen web i botiga en línia pròpia per facilitar la feina i abastar com més territori millor.

“Es prega no fumar”, “Alarma!”, “Prohibit aparcar”, “Telèfon públic”, “Extintor”, “Sortida d'emergència”. Incomptables exemples de cartells eternament necessaris. Tots al Grabador Inglés!

Tot i haver d'abandonar el seu local tradicional el 2023, el Grabador Inglés continua al centre de la ciutat 93 anys després